pium motus in eo in quo est p se. non fm accns. Et
q2 motus naturalis pcipue in generatōe terminatur
ad essentiā spēi. vlterius essentia spēi quā significat de
finitio. natura vocat. Vn̄ et Boeti⁹ dt in li. de dua/
bus naturis. q natura est vnūquodqz informās spe
cifica drña. z hoc mō hic natura accipit. ¶ Ad intel/
ligendū aūt qd sit psona. ɔsiderandū est q si aliqua
res est in qua nihil sit aliud qz eēntia spēi. ipsa eēntia
spēi erit p se indiuidualiter subsistēs. Et sic in hmōi
idem erit realiter suppositū z natura. sola rōne diffe
rens. inqztū scz natura dr put est eēntia spēi. supposi
tū vero inqztū p se subsistit. Si vero aliq res sit in q̄
preter essentiā rei quā significat definitio sit aliqd ali
ud vel accns vel materia indiuidualis. tūc supposi/
tū nō erit oīno idē cū natura. sed habebit se p additō
nē ad naturā. sicut apparet precipue in his que sunt
(vtz depo. mate. 9.) ex materia z forma ɔposita. Et qd dcm̄ est de suppo/
sito intelligendū est etiam de psona in rōnali natura
cū psona nihil aliud sit qz suppositū rōnalis nature.
fm q Boetius dt in libro de duabꝫ naturis. q pso/
na est rōnalis nature indiuidua suba. Sic g patz q
nihil ɔhibet aliqua vniri in psona q̄ non sunt vnita
in natura. pt em̄ indiuidua suba rōnalis nature ha/
bere aliqd qd nō ptinet ad naturā spēi. z hoc vnit ei p
sonaliter nō naturaliter. Hoc ergo mō accipiendu
est q natura humana vnita est vbo dei in psona non
in natura. q2 scz nō ptinet ad naturaz diuinā. ptinet
aūt ad psonā eius inqztū psona vbi assumēdo adiū
xit sibi humanā naturā. Sed de mō huius ɔiun/
ctionis dubitatio z discordia accidit. Videmus em̄
in creaturis q dupl'r alicui aliqd aduenit. scz accidē
taliter z eēntialiter. Nestorius g z an̄ ipm Theodo
(Heresis Nestorij) rus monesten⁹ posuerūt naturā hūanā ɔiunctā esse
verbo accn̄taliter. scz fm grē inhabitatōem. ponētes
q verbū dei vnitū erat hoī xpo. sicut habitās in ipso
vt in tēplo suo. Vidēs aūt q oīs suba ɔiuncta alte/
ri accidētaliter retinet seorsum suā ppriā singularita
tē. sicut vestis aduenies hoī aut domus ɔtinēs ha/
bitantē. Vn̄ seqtur q hō ille habuerit pprie singula
ritatē z q̄ est psonalitas eius. Sequebat g fm Ne/
storiū q in xpo psona hoīs essz distincta a psona v/
bi. z q esset alius fili⁹ hoīs z alius fili⁹ dei. Vn̄ beatā
virginē nō ɔfitebat matrē dei sed matrē hoīs. Sz
(Re.pba.) hoc est oīno absurdū dicere. pmo qdez. q2 sacra scri
ptura aliter loqtur de hoībꝫ in qbus verbū dei habi/
tauit. z aliter de xpo. Nā de alijs dt q factū est verbū
dn̄i ad talē vel talē pphetā. sed de xpo dt. Verbū ca
ro factū est. i. hō. quasi ipm verbuz psonaliter sit hō.
Scdo q2 apl's ad Phil. ij. hāc vnionē exinanitiōez
filij dei vocat. Manifestū est aūt q inhabitare non
sufficit ad rōem exinanitōis. alioqn exinanitio ɔpe/
teret nō solū filio. sed etiaz patri z spūisctō. de q dns
dt Joh. xiiij. Apud vos manebit z in vobꝫ erit. Etiā
de se z patre dt. Ad euz veniemus. et māsionē apud
eum faciemus. Propter hoc ergo z multa alia pdi/
ctus error dānatus est in ɔsilio ephesino. ¶ Quidaz (ij. heresis.)
vero cū Nestorio sustinētes humanā naturā accidē
taliter verbo aduenisse. volētes euitare dualitatē per
sonaz quā ponebat Nestorius. ponebāt q verbū as
sumpsit aīam z corpus sibiinuicē nō vnita. vt sic nō
cōstitueret psona humana ex aīa z corpe. Sed ex h (Re.pba.)
seqtur maius incōueniēs. q xpus nō vere fuerit hō
cum rō hoīs ɔsistat in vnione aīe z corpis. Et ideo
etiā hic error dānatus est sub Alexādro tercio in cō
cilio turonēs. ¶ Alij vero acceperūt aliā partē ponē/ (3. heresis.)
tes naturā humanā verbo essentialiter aduenire. vt
quasi ɔflaret vna natura siue essentia ex natura diui
na z natura humana. Et ad hoc Appollinaris lau/
disensis tria dogmata posuit. vt Leo papa dt in epi
stola ad ɔstātinopolos. Quoz pmum fuit. q posuit
animā nō esse vnitā in xpo. sed verbū carni loco aīe
aduenisse. vt sic ex verbo z carne fieret vna natura. si/
cut in nobis ex aīa z corpe. In quo qdem dogmate
Appollinaris secutus est Arriuz. Sed q2 euāgelica
scriptura expresse de aīa xpi loqtur. fm illud Joh. xi.
Potestatē habeo ponēdi animā meā. Incidit scdm
dogma vt poneret qdem animā sensitiuā esse in xpo
nō aūt rōnalē. sed verbū fuisse homī xpo loco intelle
ctus. Sed hoc est incōueniēs. q2 fm hoc verbū non
assumpsisset humanā sed bestialē naturā. vt Aug. cō
tra eū arguit in li. lxxxiij. questi. Terciū dogma eius
fuit q caro xpi nō est de femina sumpta. sed facta de
verbo in carnē mutato atqz ɔuerso. Hoc aūt est ma
xime impossibile. q2 verbū dei cū sit vere deus est im
mutabile omnino. vn̄ ppter hec dogmata dānatus ē
Appollinaris in ɔsilio ɔstātinopolitano. z Euthi/
ces q̄ eius tercium dogma est secutus in ɔsilio calce
donēsi. Sic g si nō est facta vnio in psona. sed soluz
fm inhabitationem fm Nestorium. nihil noui in
xpi incarnatōe accidit. Qz vero facta est vnio in na
tura. fm Appollinarē z Euthicē est omnino impossi (Re.pba. dictor.)
bile. Quia em̄ spēs rez cū sint tanqz numeri in quibꝫ
addita z subtracta vnitate variāt spēm. vt dr in. viij.
metaph. Quecūqz natura est in se pfecta impossibi/
le est q recipiat alterius nature additōem. vel si reci
peret nō esset eadē natura sed alia. Diuina aūt natu/
ra est pfectissima. Silr etiā humana natura habet p
fectōem sue spēi. vn̄ impossibile est q vna alteri adue
niat vnione naturali. Et si esset possibile iā id quod
ex vtroqz constitueret. neqz esset natura diuina neqz
humana. z sic xpus esset neqz hō neqz deus. qd est in
cōueniens. Relinqtur ergo q humana natura non
est vnita verbo neqz accidētaliter neqz eēntialiter. sed (Snia fidei)
substātialiter fz q substātia signat ypostasim z ypo
statice vel psonaliter. Huiusmodi aūt vnionis exē/ (Io. 3. p. q. 2. ar. 1. et 6 et. 3. scp. d. s. q. 1. a. 2)
pluz in rebꝫ creatis nullū est ppinquius qz vnio aīe
rōnalis ad corpus. quod ponit Athanasius. non q̄
dem fm q aīa est forma corpis. q2 verbū nō pt eē for
ma in materia. Sed fm q corpus est aīe instrumē/
tum. nō qdem extrinsecū z aduenticiuz. sed ppriū et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-356/0428
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG